

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **Okresní hospodářská komora Hodonín**, se sídlem Svatoborská 591, Kyjov, zastoupená Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Týn 1049/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2012, č. j. 9 A 156/2012 – 63, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2012, č. j. 9 A 156/2012 – 63, **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 22. 3. 2012 byla u žalobce podle § 14 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o finanční kontrole“) zahájena veřejnosprávní kontrola vykonávaná na místě, jejímž předmětem se stalo prověření postupu při přípravě a realizaci projektu č. 22410420006 - „*Informace, inovace, vzdělávání = rozvoj podnikání*“, realizovaného v rámci Operačního programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika – Česká republika 2007 - 2013 a jeho souladu s vnitrostátními pravidly, unijními pravidly a platnou dokumentací operačního programu.

Kontrolní skupina uvedla své závěry v protokolu ze dne 28. 5. 2012, č. j. 10958/2012-51. Z protokolu vyplývá, že kontrolní skupina zjistila, že při přípravě a realizaci projektu došlo k několika pochybením. Žalobce neprokázal, že vlastní v rámci projektu pořízený majetek fakturovaný ve fakturách č. 200908 a č. 1090129 (skříně, police, SW, TV) a že jej využívá pro potřeby projektu. Dále bylo zjištěno, že semináře uskutečněné dne 19. 1. 2010, 15. 2. 2010, 28. 6. 2010, 6. 6. 2011 a 11. 10. 2011 nesloužily k naplnění cílů projektu. Žalobce nárokoval výdaje za semináře, které byly následně vykázány jako semináře organizované třetí osobou. Příjemce dále nedoložil naplnění indikátoru vytvoření 20 pracovních míst pro ženy. Kontrolní skupina proto navrhla řídicímu orgánu a dále národnímu orgánu (Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky), aby veškeré výdaje realizované žalobcem v projektu byly považovány

za nezpůsobilé, a zároveň navrhla řídicímu orgánu odstoupení od smlouvy o poskytnutí dotace.

Proti protokolu podal žalobce námitky, jimž ministr pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 26. 6. 2012, č. j. 23 432/2012 - 51, nevyhověl.

Žalobce podal proti rozhodnutí o námitkách žalobu u Městského soudu v Praze, který ji usnesením ze dne 29. 10. 2012, č. j. 9 A 156/2012 – 63, odmítl. Městský soud konstatoval, že napadené rozhodnutí o námitkách je vyloučeno ze soudního přezkumu, protože se nejedná o rozhodnutí v materiálním smyslu. Žalobci totiž z něho neplynou žádné povinnosti ani práva. Protokol o výsledcích veřejnosprávní kontroly ve spojení s rozhodnutím o námitkách má charakter pouhého sdělení, které zachycuje konkrétní kontrolní zjištění. Jedná se tedy pouze o podklad, na jehož základě se bude teprve rozhodovat o právech a povinnostech žalobce.

Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost, kterou opírá o důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. namítá nezákonnost usnesení o odmítnutí návrhu.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 10. 1. 2013 stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.). Uvedl, že svou činností přispívá k realizaci veřejného zájmu, neboť významně napomáhá k rozvoji podnikání a zvýšení zaměstnanosti v regionu. V současnosti realizuje projekty v objemu cca 40 mil. Kč, přičemž dosud nebyly v jeho činnosti a realizaci projektů zjištěny žádné vážné nedostatky. Rozhodnutí o námitkách i napadené usnesení městského soudu jsou podle stěžovatele likvidační, neboť v jejich důsledku začal řídicí orgán realizovat kroky k vymáhání poskytnutých dotací a hodlá v nich nadále pokračovat. Stěžovateli tak hrozí nenahraditelná újma, neboť vzhledem k výši částek nárokováných řídicím orgánem by se mohl dostat do úpadku. Navíc hrozí, že v důsledku rozhodnutí o námitkách budou stěžovateli pozastaveny také úhrady dotací čerpaných na projekty z jiných operačních programů.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech důvodů a skutečností přednesených stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z návrhu vyplývá, že stěžovatel spatřuje hrozící újmu primárně v následcích, které mohou nastat na základě výsledků veřejnosprávní kontroly. Podle jeho tvrzení totiž hrozí, že na základě zjištěných pochybení po něm mohou příslušné správní orgány požadovat

pokračování

vrácení vyplacených dotací a mohou mu i pozastavit čerpání dotací na další projekty. Stěžovatel se tak domáhá přiznání odkladného účinku primárně ve vztahu k protokolu o veřejnosprávní kontrole ze dne 28. 5. 2012 a rozhodnutí o námitkách proti protokolu ze dne 26. 6. 2012.

Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyslovil již dříve právní názor, že při splnění zákonem stanovených podmínek lze i v řízení o kasační stížnosti přiznat odkladný účinek přímo ve vztahu k rozhodnutí správních orgánů. V této souvislosti lze poukázat na usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS, v němž Nejvyššího správního soudu uvedl, že *„odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“*. Podle tohoto usnesení *„je nutné v těchto výjimečných situacích (pozn.: když jsou naplněny podmínky dle § 73 odst. 2 s. ř. s.) po dobu trvání přezkumného soudního řízení výkon či případně jiné právní následky správního rozhodnutí pozastavit, protože v opačném případě by samotné přezkumné řízení soudní ztratilo podstatnou část svého základního smyslu, jímž je nepochybně bránit tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími veřejné správy“*.

Nejvyšší správní soud proto dále zkoumal, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro přiznání odkladného účinku ve vztahu k napadenému správnímu aktu. Ze znění § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že základním předpokladem k tomu, aby vůbec mohlo dojít k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, je existence rozhodnutí, které je samostatně vykonatelné nebo způsobilé vyvolat samo o sobě jiné právní následky působící újmu na straně stěžovatele.

V daném případě stěžovatel brojí proti protokolu o výsledcích veřejnosprávní kontroly, jakož i rozhodnutí o námitkách proti protokolu. Je třeba konstatovat, že předmětem protokolu o výsledcích veřejnosprávní kontroly jsou závěry kontrolní skupiny o zjištěných pochybeních stěžovatele při přípravě a realizaci projektu. Předmětem rozhodnutí o námitkách je posouzení správnosti těchto závěrů. Jedná se pouze o posouzení skutkového stavu věci, které může, avšak nutně nemusí, tvořit podklad pro další postup příslušných správních orgánů. Nepříznivé následky, které tedy stěžovateli podle jeho tvrzení hrozí (vrácení vyplacených dotací či pozastavení výplaty dalších dotací), tak mohou nastat až v důsledku dalších úkonů příslušných správních orgánů. V daném případě tedy nelze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, neboť napadený úkon žalovaného ani protokol o výsledcích veřejnosprávní kontroly nejsou samostatně vykonatelné ani způsobilé vyvolat samy o sobě jakékoliv jiné právní následky, jež by znamenaly újmu pro stěžovatele.

Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 13. března 2013

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu